

1. Загальний опис концепту: ядро, приядерна зона (аналіз контенту товарної категорії загалом).

2. Аналіз каналів комунікацій бренду за допомогою методу концептуального аналізу:

– визначення ключових слів у текстах за певний період або у певному пості/тексті (стосовно одиниць аналізу);

– розглянути особливості ключових слів: частота використання, можливий взаємозв'язок зі стереотипами та асоціаціями, посилання до певних тем або проблем, можливі смислові відмінності в різних культурах;

– підбиття результатів: визначення базового концепту, опис концептуального простору.

3. Виявлення шляхом концептуального аналізу варіантів реалізації базового концепту у контент-стратегії бренду (вербальні та візуальні репрезентації на сайті та у соціальних мережах), використання суміжних культурних кодів.

4. Підбиття підсумків аналізу:

– складання семіотичної карти концепту для бренду з уточненням ядра та приядерної зони концепту відповідно до позиціонування та аналізу контент-стратегії бренду (можливе уточнення концепту за допомогою соціологічних методів);

– складання списку інструментів реалізації концепту в контент-стратегії бренду;

– опис домінуючого культурного коду в комунікаціях бренду та супутніх культурних кодів, що підсилюють та розкривають основний код.

Отже, методика включає низку послідовних дій, в рамках яких вивчається культурний код і його застосування в контент-маркетингу з метою формування ідентичності бренду. Вона дозволить не лише отримувати актуальні дані, а й усвідомлено визначати, коригувати та формувати брендам свою ідентичність за допомогою вербалізації та візуалізації культурних кодів її складових.

Література

1. Агапова І. Ю. Сприйняття реклами: методика використання репертуарних ґрат для формування біполярних шкал семантичного диференціала. *Соціологія: методологія, методи, математичне моделювання (Соціологія: 4 М)*. 2019. № 11. С. 73–100.

2. Батаєва К. Гендерна візуальність сучасної реклами. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*. 2020. № 3. С. 136–153.

3. Набруско І. Ю. Сучасні гастрономічні практики як дзеркало українського суспільства: особливості та тенденції. *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства* : зб. наук. пр. Вип. 18. Харків : ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2022. С. 315–320.

4. Рапай К. Культурний код: як ми живемо, що купуємо і чому. Київ, 2021. 167 с.

Sendetskyi Andriy,

PhD student, National Academy of Culture and Arts Management

INTERNATIONAL CULTURAL DIALOGUE OF UKRAINE: CURRENT DIMENSIONS OF THEATRICAL COMMUNICATIONS

In the contemporary era of globalization, the cultural dialogue between nations emerges as a vital tool for coexistence, mutual comprehension, and collaborative ventures. Boasting ancient history and diverse cultural heritage, Ukraine has emerged as a proactive player in the international dialogue with other nations, with a marked presence in European and American domains, particularly in theatrical arts. The evolution of theatre has invariably been swayed by political, economic, social, and creative aspects, fostering dynamic transformations in the content, form, and methods of theatrical exhibitions. The Russian military aggression, which took place back in February 2014, amounts to one of the most significant external influences on this course in Ukraine over the past decade. The full-blown invasion of Ukraine on February 24, 2022, induced massive migrations within the country and their forced departure abroad. Among these migrants hailing from various regions of Ukraine

were the practitioners of theatrical arts who, without forsaking their professional engagements, endeavored to assimilate into the fresh cultural milieu, bringing along the traditions and innovations from their theatrical roots. Theatre inherently participates in multitudinous sociocultural dialogues with distinct cultural systems, mirrored in international engagements and various forms of partnerships that function as the machinery of cultural diplomacy and concurrently enact transcultural aspects [4; 5; 6].

Recently, a new representative form has been added to the established definition of theater – the online or digital version, which has expanded the audience through what is termed as the "virtual cultural dialogue." The highest activity in implementing this form of communication coincided with the SARS-CoV-2 pandemic period, as force majeure circumstances prompted the search for alternative ways to connect with the audience [1; 3]. Such situations accentuated the theatre's stance as an instrumental resource to be harnessed in cultural diplomacy. However, its immersion in the international dialogue appears sporadic, as a cogent strategy to illustrate Ukrainian culture remains in the development phase.

This research aims to examine the distinct features of Ukrainian theatrical communications operating within the contemporary cultural dialogue with foreign nations, with the intent of amplifying international comprehension. Questions arise: what place does Ukrainian theatrical communication occupy, and what role does it play in cultural diplomacy as a component of cultural dialogue? An assessment of theoretical, analytical-practical, scientific-publication, and PR data devoted to the cultural dialogue in theatre practices indicates the initial phase of research concerning these critical matters. The primary thematic trajectories have been identified, encompassing retrospectives and memoirs (culture of remembrance), news/announcements, exposition of personalities and names, and critique of theatre studies literature (reviews).

In the conduct of this research, the method of sociocultural observation and the historical-genetic method were deployed; principles of historicism, universal connection, and proactive, innovative reflection were adhered to, and systematic, axiological, and informational approaches were harnessed.

Investigating scientific-publicist sources, institutional web portals, and interviews has illuminated issues inherent in the international cultural dialogue. In the case of direct institutional interactions, regional cultural-artistic affairs, and theatrical representative configurations organized by cultural elites, communication unfolds harmoniously and productively. However, in nationwide events and official representative activities, there needs to be more coordinated authority and clearer responsibilities for specific accountable structures. [10]. This trend parallels the findings from a study on Ukrainian-Polish public diplomacy [7]. While international collaboration translates into official cultural diplomacy, cultural dialogue, whether collective or individual, materializes as informal cultural diplomacy, given that every proponent of a particular ethnic culture acts as its envoy in a recipient (foreign) societal context. Theatrical communications occur overseas and within the purview of international initiatives in the country [9].

In light of the war, a plethora of theatres worldwide proposed assistance to Ukrainian artists, encompassing offers for collaboration, accommodation, production of performances, and involvement in international events. Such efforts culminated in a veritable influx of Ukrainian theatrical works in Europe: a count of 29 premieres and readings was recorded solely in 2022. The chief countries hosting Ukrainian theatre included Germany, Poland, Lithuania, Latvia, France, Slovakia, the United Kingdom, and the USA [2]. Ukrainian playwrights, directors, and actors partook in theatrical readings on the global stage (such as A. Mai's "Про війну" (About War), "Тиша" (Silence), "Моє майбутнє після війни" (My Future after the War), "put in process"; O. Dorichevsky's "Посібник як красти, і при цьому здаватися милим" (A Guide on How to Steal and Still Seem Sweet); N. Litkevich's "Stay at home? Залишайся вдома? Bleib zuhause?" among others); staging of plays (like M. Holenko's "Мать Горького" (Mother Gorky); T. Trunova's "Ha*1*t"; S. Moiseyev's "Спіраль війни" (Spiral of War), "Звуки України" (Sounds of Ukraine), "Четверта сестра" (The Fourth Sister); R. Sarkisyan's "Радіо Марія" (Radio Maria); O. Archel's "Nowi sąsiedzi / Нові сусіди" (New neighbors)); and featured in festivals, art residencies, and tours.

The display of Ukrainian theatrical art at international occurrences not only unveiled the cultural proliferation of the nation but also served as a forum for discourse on urgent matters of war, migration, and the quest for national identity [8].

Conclusions. The present-day theatrical communications of Ukrainian artists operating abroad can be delineated by the following primary dimensions: *forms of theatre work representation*, which includes the performative reading of the text, staging of plays, participation in works by international authors, and involvement in festivals, art residencies, and tours; *institutional aspects* – official/informal; *quantitative depictions* – individual/collective; and *territorial dimensions of representation* – Europe and America. It is conjectured that, in the near future, Ukrainian productions will proliferate not just via direct staging of plays but also through the internet as part of a virtual cultural dialogue.

Ukrainian theatrical art, functioning as a cultural envoy, is critical in constructing a positive image of the country among the global society. Hence, the cultural and artistic initiatives launched by state entities and non-governmental theatre organizations should receive full backing from the national authorities.

References

1. Gardner L. Why digital theatre poses no threat to live performance. The Guardian. URL: <https://www.theguardian.com/stage/theatreblog/2014/jan/17/digital-theatre-live-performance-stream-nt-broadcasts> [in English].
2. Holizdra I., Shchokan H. Ukrainian Theatre Abroad: Productions and Projects that Shape Impressions of Ukraine. *Ukrainska pravda*. URL: <https://life.pravda.com.ua/culture/2023/01/2/252122/> [in Ukrainian].
3. Krokmalnyi R., Krokmalna S. Some internet communication concepts in contemporary theatrical art. *Molodyi vchenyi*. 2020. No 4 (80). S. 125–128. DOI: 10.32839/2304-5809/2020-4-80-27 [in Ukrainian].
4. Otreshko N. Transculturality in the Contemporary World: Methodological Shifts, Theories, and Practices. Kyiv : In-t kulturolohii NAM Ukrainy, 2021. 256 s. [in Ukrainian].
5. Parchevska V., Panina I. Discussion on the Concept of “Cultural Diplomacy”. *Visnyk studentskoho naukovoho tovarystva Donetskoho natsionalnoho universytetu imeni Vasylia Stusa*. 2020. T. 1, No 12. S. 74–78. [in Ukrainian].
6. Rataichakova D. Theatricality and Stagecraft. *Teatr: istoriia, teoriia, praktyka*. Lviv, 2013. S. 102–120. [in Ukrainian].
7. Protsiuk M. The Role of Public Diplomacy in Contemporary Ukrainian-Polish Relations : dys. ... kand. pol. nauk : 23.00.04. Chernivtsi, 2017. 225 s. [in Ukrainian]. endetskyi A. Art residency as a form of cultural dialogue in conditions of forced migration during the military intervention. *Kultura i mystetstvo: suchasnyi naukovyi vymir* : Materialy VI Vseukr. nauk. konf. molodykh vchen., aspirantiv ta mahistrantiv, m. Kyiv, 3 lystop. 2022 r. Kyiv, 2022. S. 24–26 [in Ukrainian].
8. Sendetskyi A. Complementarity in the Educational-Cognitive Process of International Cultural Dialogue: Festival Practices. *Kulturni dominanty XX stolittia: mystetska osvita* : Zb. materialiv vseukr. naukovo-prakt. konf., m. Kyiv, 30 veres. 2022 r. Kyiv, 2022. S. 159–163 [in Ukrainian].
9. Sendetskyi A. Cultural and artistic dialogue of Ukrainian theaters on the pages of polish periodicals at the beginning of the 21st century. *Bulletin of Mariupol State University. Series: Philosophy, culture studies, sociology*. 2022. No 23. S. 131–143. DOI: 10.34079/2226-2849-2022-12-23-131-143 (date of access: 25.10.2023) [in Ukrainian].

З М І С Т

КУЛЬТУРОЛОГІЯ ТА МІЖКУЛЬТУРНІ КОМУНІКАЦІЇ

<i>Савчин Л. М.</i>	Черлідінг як модель культурного відтворення духовного потенціалу молоді3
<i>Safonova I.</i>	Das Kreuz als Ein Äusserst Bedeutendes Irrationales Lapidares Gegenstand des Studiums der Staurografie [Хрест як архіважливий іраціонально-лапідарний об'єкт дослідження ставрографії]4
<i>Надоленко Г. Ф.</i>	Діяльність Вінницького обласного навчально-методичного центру галузі культури, мистецтв та туризму в умовах війни з російськими агресорами6
<i>Anderson L.</i>	Communicating Across Cultures [Спілкування між культурами]8
<i>Білоус М. В.</i>	Польські впливи на українську культуру XVI–XVIII ст.10
<i>Боришполь Г. І.</i>	До питання культурфілософського аналізу аксіосфери феномену суспільного ідеалу в хронотопі культури12
<i>Водяхін Є. В.</i>	Композиційні, стилетвірні й ідейно-тематичні елементи драматургії Володимира Винниченка14
<i>Коржук І. О.</i>	Міжкультурні комунікації та м'яка сила: роль культурної дипломатії у формуванні позитивного сприйняття країни15
<i>Крикуненко С. В.</i>	Український комікс у культурі видовищних форм17
<i>Лимар Г. М.</i>	Формування україноцентричної концепції авангарду19
<i>Охримович В. О.</i>	Аксіологічний аспект взаємодії штучного інтелекту та людини21
<i>Полешук Р. А.</i>	До культурологічного аналізу медійної міфології у творчості О. Довженка23
<i>Поляруш Є. В.</i>	Культурні коди у формуванні ідентичності брендів24
<i>Sendetskyu A.</i>	International Cultural Dialogue of Ukraine: Current Dimensions of Theatrical Communications [Міжнародний культурний діалог України: сучасні виміри театральних комунікацій]26
<i>Шевченко Н. В.</i>	Ремейк у кінематографі: актуальні тенденції початку XXI століття29
<i>Дегтярєва Я. О.</i>	Новітні форми роботи сучасних культурних інституцій30
<i>Задорожна Я. Г.</i>	Творчість австрійської письменниці Ельфріде Єлінек у сучасному соціокультурному просторі31
<i>Трик Я. О.</i>	Міжкультурні комунікації в інфопросторі33
<i>Dudka I.</i>	Realitätsverlust: ist es tiefe Bewusstsein oder Symptom der Krankheit? [Втрата реальності: це глибоке усвідомлення чи симптом хвороби?]34
<i>Zadorozhna N.</i>	Straßenkunst: ist das eine Kunst oder Vandalismus? [Вуличне мистецтво: мистецтво чи вандалізм?]36

КРЕАТИВНІ ІНДУСТРІЇ, МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

<i>Берковський В. Г.</i>	Експертиза культурно-мистецьких проєктів як елемент грантової діяльності37
<i>Засядьков О. А.</i>	Культуротворчість івент-практик у контексті розвитку креативних індустрій39

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених
Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв**

КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО: СУЧАСНИЙ НАУКОВИЙ ВИМІР

*Матеріали VII Всеукраїнської наукової конференції
молодих вчених, аспірантів та магістрантів*

02 листопада 2023 року

Київ – 2023

Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір : матеріали VII Всеукр. наук. конф. молод. вч., асп. та магістран. / М-во культ. України та інформ. політики ; Нац. акад. кер. кадрів культ. і мистец. ; Наук. тов. студ., асп., доктор. і молод. вч. (Київ, 02 листопада 2023 р.). Київ : НАКККіМ, 2023. 239 с.

Збірник матеріалів присвячено актуальним питанням стану культурно-мистецького простору в умовах сьогодення, теоретичним питанням сучасного мистецтвознавства, мистецьким практикам у процесах експертизи, збереження та популяризації культурних надбань України, актуальним проблемам теоретичної та практичної культурології, соціальним комунікаціям в умовах глобальних трансформацій сучасності. Проаналізовано сучасні тенденції та інновації функціонування культурних і креативних індустрій. Висвітлено вітчизняний і зарубіжний досвід у розвитку інформаційних комунікацій і технологій, дизайну та реклами.

Рекомендовано науковим співробітникам, працівникам бібліотек, викладачам і здобувачам закладів вищої освіти, а також широкому колу читачів.

Редакційна колегія

Копієвська О. Р., в. о. ректора Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, доктор культурології, професор, заслужений працівник освіти України, голова науково-методичної комісії з розробки стандартів вищої освіти, галузі знань 02 «Культура і мистецтво», сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України, член науково-методичної підкомісії з розробки стандартів вищої освіти спеціальності 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності», сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України, експертка Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (голова редколегії).

Степаненко Л. М., перший проректор з науково-педагогічної роботи Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, доктор педагогічних наук, доцент.

Денисюк Ж. З., в.о. проректора з наукової роботи та міжнародних зв'язків Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, доктор культурології, доцент.

Бугайова О. І., начальник відділу наукової та редакційно-видавничої діяльності Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, кандидат філологічних наук.

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв
(протокол № 4 від 27.11.2023)*

**Позиція авторів може не збігатися з позицією редакційної колегії збірника.
Автори несуть повну відповідальність за викладений матеріал.**

Наукове видання

КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО: СУЧАСНИЙ НАУКОВИЙ ВИМІР

*Матеріали VII Всеукраїнської наукової конференції
молодих вчених, аспірантів та магістрантів*

*Коригування
Верстка та макетування*

*О. І. Бугайова
А. С. Терещенко*

Підп. до друку 30.11.2023. Формат 60x84 ¹/₁₆.
Папір друк. апарат. Друк офсетний. Обл.-видав. арк. 21,28.
Умов. друк. арк. 27,78. Тираж 100.

Видавець і виготовлювач
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
01015, м. Київ, вул. Лаврська, 9.
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи
ДК № 3953 від 12.01.2011.